

Dertil svarede Venstres Ordfører i Landstinget, det ærede Medlem Hr. Bækgaard, at saa kunde man jo graduere; man behøvede jo ikke at gaa op til de 30 Kr., at ga a helt op til Grænsen. Men det vil jo sige, at det er slet ikke Venstres Hensigt at give de 30 Kr.; de gamle skal have meget mindre, der skal gradueres nedefter.

For Byernes Vedkommende er det saaledes, at dersom et Ægtepar, hvoraf Manden faar Aldersrente ved 65 Aars Alderen, har en Indtægt, der er over 765 Kr. om Aaret, saa kan det ikke komme i Betragtning ved Tildeling af Brændselshjælp. Det forekommer mig, at det er et mærkeligt Standpunkt at indtage i en Tid, hvor en hl Koks koster over 4 Kr. og en hl Kul over 8 Kr, men det er nu Venstres Standpunkt. Venstre vil overhovedet ikke en Gang stemme for det Lovforslag, som nu her foreligger til den endelige Behandling, og som de tre Partier er enige om. Og hvorfor kan Venstre ikke det? Grunden er selvfølgelig, at de mener, Forslaget giver for meget til de gamle; Grunden er fornuftigvis ikke, at det giver mindre end Venstres Forslag; thi efter Venstres hele Agitation skulde man overhovedet ikke forhøje de sociale Udgifter, man skulde tværtimod skære dem ned.

Men ogsaa Venstre har jo i den sidste Tid været under Forvandlingens Lov dette Forhold vedrørende; om det er af den samme Aarsag som den af det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte, at der skal være Valg, det skal jeg lade være usagt. Jeg skal kun konstatere, at Venstre nu indtager et andet Standpunkt her i Tinget, end det gjorde, da Forslaget var til Behandling sidst.

Hvad der i høj Grad undrer mig, er, at Venstre, der Gang paa Gang har fremhævet Kommunernes vanskelige Stilling — ja, forskellige Kommuner skulde jo endog næsten ingen Indtægter have mere udover dem, der kunde flyde af faste Ejendomme og enkelte fast ansatte Personer —, at Venstre alligevel stiller sig paa det Standpunkt, at Kommunerne ingen Refusion maa faa af Staten som hidtil. Staten har ydet ca. 1/4 af de Udgifter til Brændselshjælp, der er ydet i det foregaaende Aar; men dette vil Venstre ikke længere være med til, Staten maa ikke længere yde noget dertil, Kommunerne skal betale det hele selv, og Kommunerne maa heller ikke faa noget refunderet fra Forsørgelseskommunen; den Kommune, der udbetaler Brændselshjælpen, skal betale det hele, uanset om Kommunen er vanskeligt stillet eller ikke. Jeg maa derfor

give det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ret i, at det er en højst besynderlig Stilling, Venstre her indtager, en Stilling, der er i absolut Modstrid med alt, hvad Venstre nu i lang Tid har forfægtet og fortalt os var det eneste rigtige.

Det ærede Medlem Hr. Kragh, der talte paa Venstres Vegne, anførte som Grund for, at Venstre nu har en anden Opfattelse af Forslaget end tidligere, at nu var der skaffet bedre Oplysninger om, hvorledes de aldersrentenydendes Stilling var. Jeg gjorde allerede, da Sagen var til Behandling her første Gang, opmærksom paa, at de gamle, hvis de ingen Brændselshjælp fik, maatte blive slettere stillet, end de var i Fjor, fordi Brændelet var blevet saa urimelig dyrt, og fordi de havde maattet give Afkald paa en stor Del af deres Dyrtdistillæg o. s. v. Paa Landstingets Initiativ fremskaffedes de paagældende Oplysninger, vedlagt statistiske Beregninger; og hvis det ærede Medlem Hr. Kragh og det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde ønsket noget tilsvarende, havde det staaet frit for at forlange det og foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg. Men det gjorde de ærede Medlemmer ikke, de afviste det glat paa den Paastand, som de selv fremførte, at de gamle ikke trængte til at faa Brændselshjælpen, og at Kommunerne ikke evnede at udrede den.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Kragh, at da man gav Brændselshjælpen første Gang, gjorde man det, fordi de gamle var ganske uforberedte paa selv at skulle skaffe sig Brændsel. Jeg maa heroverfor sige, at efter at man nu 3 Aar i Træk har givet de gamle Brændselshjælp, er Forholdet akkurat det samme; de gamle har været uforberedte overfor den Situation, de nu kunde komme til at staa i, at de ingen Brændsel kunde faa; de havde Grund til at vente, at de vilde faa den samme Brændselshjælp i Aar, som de har faaet i de forudgaaende Aar, alene for øvrigt af den Grund, at Brændelet er saa urimelig dyrt i Aar.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der omtalte de Forhandlinger, som har været ført i det høje Landsting mellem de Konservative, det radikale Venstre og Socialdemokratiet angaaende Gennemførelsen af selve Aldersrenteloven. Det ærede Medlem indrømmede, at der var sluttet en Overenskomst, og at denne Overenskomst hvilede paa et positivt Tilbud fra det konservative Folkepartis højtærede Landsformand i et Udvalgs møde, men, sagde det ærede Medlem, det viste sig ved fornyede Undersø-